

neîncredere nemărginită; pentru că toți bănuiau, și nu fără cuvânt, ca toate cele făgăduite de la început de către capi rescólei avéu să se întórcă în contra. Nu mai puțin turbură spiritele ómenilor, mai cu osebire pe a lui Sava și Tudorú, órânduirile capilorú armatei de către Ipsilante, carele, în locú d'a se servi cu vitézulú patriotú G. Olimbie séu chiarú și cu Savva, carií cunnoscéu mai bine decâtú orí-care altu posițiunile și spiritulú locuitorilorú, elú, din contra, órânduí capú alú artileriei și alú *Batallionulú sacru* pe Caravia, iér pe Duca alú voluntarilorú Albanezí. Acestea și alte asemenea vèdéndú bárbații cei mai serioși, și presimțindú catastrofe începurá a se retrage; și celú d'ântéiu fu protomediculú lui Ipsilante Epaminonda, care plecá din Têrgoviște în Transilvania, împreună cu alți câți-va comerciaați înrolați în *Batallionú Sacru*. Acéstá urmare a lorú produse nu puținá turburare în oștire. Dupé aceștia și alți mulți din ómenii pacinicii carií, mișcați numai de unú nobilú sentimentú pentru liberarea patriei lorú subjugate, își cheltuisserá tótá averea spre a merge dupé Ipsilante, cunnoscéndú acum amăgirea întru care se aflau, pândéu când să gaséscá ocașiune favorabilá spre a se depárta. Căci, pe când la începutú Ipsilante promitea în proclamațiunile sélle că va trece Dunărea spre a se incorpora cu oștirile cari-lú așteptaú sub arme în provinciile de peste Dunăre, Serbia și Bulgaria, și a năvali apoi împreună cu